

RADOŚĆ NAJPIĘKNIEJSZYCH LAT

D A7 Gm(6) D Em7 D(7+) A

8 **D D (D7+)**

12 **F#7 G Em Em7 (Em6)**

16 **Gm(6) A G A D D(7+)**

20 **h7 Em Gm(6) D(7+)**

24 **G(7+) Asus4 A D Em7**

30 **A D(7+) A D**

36 **h7 Em Gm(6) D(7+)**

41 **G(7+) Asus4 A D**

To już przed mie-ścią go - rzki smak,
 Już je - sień i la - taw-ców klucz,
 au - to - bus ru - sza w krótki rejs, Zdy - sza - na bie - gnę z za - rtu w żart,
 a w ki - nach ty - le pus - tych miejsc, z nie - daw - nych zda - rzeń ście - ram kurz,
 z po - dró - ży w po dróż, z wiersza w wiersz. I ko - cham, pra - gnę tra - cę tak,
 ba - bie - go la - ta wą - tłą sieć, Je - stem wia - trem, śpie - wam wiatr,
 jak - by się chwi - łą sta - wał rok, Jak gdy - by świat wy -
 je - stem tą - ką, tra - wy źdźbłem, Jak bia - ły jacht, w nie -
 my - kał mi się z rąk. To, co mam, to ra - dość naj - pięk - niej - szych lat,
 zna - ny pły - nę dzień.
 to, co mam, to ser - ce, któ - re je - szcze na wszy - stko stać. To, co mam,
 to mło - dość, któ - rej nie po - tra - fię kryć, to wia - ra, że na -
 pra - wdę u - miem żyć, u - miem żyć.

